

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 188/2020
01.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Гордана Главоњић и Марко Рајковић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде - Основни суд у Ужицу, ради накнаде због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној 01.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Основног суда у Ужицу Прр 99/20 **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Основни суд у Чачку.

Образложење

Тужилац је дана 11.09.2020. године поднео тужбу против тужене, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Ужицу П 939/19.

Основни суд у Ужицу је доставио предмет Врховном касационом суду уз пропратни акт Прр 99/20 од 22.09.2020. године. Предложио је да Врховни касациони суд одреди други стварно надлежан суд за поступање, налазећи да за то постоје оправдани разлози, будући да исти суд води поступак на који се односи повреда права на суђење у разумном року. Захтев за делегацију надлежности суд је засновао на члану 62. став 1. Закона о парничном поступку, члану 32. Устава Републике Србије и члану 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Одлучујући о предлогу за одређивање другог стварно надлежног суда, Врховни касациони суд је за поступање у овом предмету одредио Основни суд у Чачку.

Према одредби члана 62. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14) надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става првог овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Највиши суд може одредити други месно и стварно надлежан суд у случају кад суд месно и стварно надлежан није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација). Највиши суд тако може одлучити и ако није сврсисходно да у том предмету поступа суд пред којим је месна и стварна надлежност заснована (сврсисходна делегација).

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за тражену делегацију из члана 62. став 1. ЗПП, будући да се тужбеним захтевом тражи накнада штете због повреде права на суђење у разумном року у поступку који се води код тог истог суда, као органа Републике Србије, због чега постоје оправдани разлози да у овом предмету поступа други стварно надлежни суд уместо Основног суда у Ужицу.

На основу члана 62. став 7. ЗПП одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа–судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић